

LBBRIS

We know
books

**VIAȚA, ACATISTUL
ȘI PARACLISUL
SFÂNTULUI CUVIOS
NICHIFOR CEL LEPROS
(4 ianuarie)**

LUCRARE PUBLICATĂ
CU BINECUVÂNTAREA
PREAFERICITULUI PĂRINTE

DANIEL
PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI - 2021

Viața Sfântului Cuvios Nichifor cel Lepros.....	3
Acatistul Sfântului Cuvios Nichifor cel Lepros.....	9
Paraclisul Sfântului Cuvios Nichifor cel Lepros.....	54

TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI

Intrarea Miron Cristea nr. 6, 040162, București
Tel.: 021.335.21.29; 021.335.21.28; Fax: 021.335.19.00

E-mail: contact@librariacartilorbisericessti.ro,
tipografia@patriarhia.ro, editura@patriarhia.ro
librariacartilorbisericessti.ro

Acatistul și Paraclisul, traduse din limba greacă de Arhim. Chiril Lovin, au fost aprobate de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române prin Hotărârea nr. 5486 din 21 iulie 2021.

Redactor coordonator: Arhim. Chiril Lovin
Tehnoredactor: Aurelia Droană
Corectură: Justinian Constantinescu
Copertă: Laura-Raluca Cristea
Coperta I: Icoană pictată de Cosmina Miu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Viața, acatistul și paraclisul Sfântului Cuvios Nichifor cel Lepros (4 ianuarie). - București: Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, 2021
ISBN 978-973-616-639-6

2

Toate drepturile rezervate
EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
ISBN 978-973-616-639-6

VIAȚA SFÂNTULUI CUVIOS NICHIFOR CEL LEPROS

Sfântul Nichifor cel Lepros s-a născut în anul 1890, din părinți țărani evlavioși, Ioan și Glicheria Tzanakakis, în satul Sirikari, în regiunea Hania din insula Creta, primind la botez numele de Nicolae. Părinții lui au murit pe când încă era copil, lăsându-l orfan, în grija bunicului său după tată. La vârsta de 13 ani s-a mutat în Hania și a început să lucreze ca ucenic la un bărbier, însă, la scurtă vreme după aceea, a început să aibă primele simptome de lepră, numită și boala lui Hansen, incurabilă pe atunci. Bolnavii de lepră erau închiși într-o colonie de leproși din insula Spinaloga.

Speriat, tânărul Nicolae a plecat în Egipt, unde a lucrat o vreme la un bărbier din Alexandria, dar, întrucât boala a înaintat în trupul său, a cerut sfatul unui arhiereu ortodox, care l-a îndrumat spre Cuviosul Antim Vaianos (+1960, canonizat în anul 1992 și prăznuit în 15 februarie), care slujea la leprozeria din Hios.

La vârsta de 24 de ani, în anul 1914, Nicolae a ajuns la azilul-spital pentru leproși administrat de ieromonahul Antim. În paraclisul *Sfântul Lazăr* al azilului se găsea o icoană făcătoare de minuni a Maicii Domnului numită *Ascultătoarea*. Nicolae a aflat acolo mângâiere duhovnicească, și-a deschis inima spre credință și a început să-și dorească o viață de rugăciune. După doi ani, Cuviosul Antim

l-a tuns în marea schimă monahală, dându-i numele de Nichifor (nume care, în limba greacă, înseamnă *purtător de biruință*). Boala lui a avansat (un tratament pentru lepră a fost descoperit abia în 1947), dar Nichifor a stăruit în ascultare, în post și rugăciune. Deși lucra în grădina azilului, postea fără ulei în zilele de miercuri și vineri și în alte zile rânduite de Biserică. Nichifor iubea privegherile de noapte și la chilie se ruga ceasuri în șir, făcea metanii fără număr, dar în același timp nu vorbea despre acestea și nu își deschidea inima nimănui altcuiva decât părintelui său duhovnicesc. A devenit prim-cântăreț (protopsalt) al bisericii azilului, dar mai târziu, când, din pricina bolii, și-a pierdut vederea, cele mai multe

slujbe erau cântate de ceilalți cântăreți de la străină. Totuși, el rostea din memorie psalmii lui David și multe tropare și rugăciuni, pe care le știa pe de rost. Între el și părintele său duhovnicesc, Cuviosul Antim, era o puternică legătură de ucenicie duhovnicească. Monahul Nichifor era de nedespărțit de Cuviosul Antim, astfel încât mai târziu acesta a reușit să scrie o culegere de texte despre minunile săvârșite de Sfântul Antim, minuni la care fusese martor.

În anul 1957, când azilul-spital a fost închis, Nichifor și ceilalți pacienți rămași au fost mutați în centrul pentru leproși *Sfânta Varvara* din Egaleo, la vest de orașul Atena. În acea vreme, Nichifor avea aproape 67 de ani. Trupul și ochii îi fuseseră afectați de boală.

În acel centru trăia și un preot pe nume Evmenie (Saridakis), care, vindecat de lepră cu ajutorul noilor tratamente apărute, hotărâse să rămână acolo, alături de ceilalți pacienți. În scurt timp, părintele Evmenie a devenit ucenicul duhovnicesc al monahului Nichifor, căruia Dumnezeu, pentru răbdarea lui în boală, îi dăruise multe harisme duhovnicești. Mulți credincioși au început să vină la monahul Nichifor să îi ceară binecuvântarea. Țintuit la pat, chinuit de dureri și aproape orb, monahul Nichifor avea însă darul de a aduce mângâiere celor ce veneau la el. Vizitatorilor le spunea adesea: „Copiii mei, vă rugați? Și cum vă rugați? ...să vă rugați cu rugăciunea lui Iisus, cu «Doamne Iisuse Hristoase, miluiește-mă.» Așa să vă rugați.”

Într-o noapte, părintele Evmenie l-a văzut pe Cuviosul Nichifor, când se ruga în camera sa, înconjurat de lumina necreată și înălțat de la pământ.

Părintele Nichifor a trecut la Domnul în ziua de 4 ianuarie 1964, la vârsta de 74 de ani. Mai târziu, când au fost descoperite sfintele sale moaște, acestea erau binemirositoare. În 1 decembrie 2012, Sfântul Sinod al Patriarhiei Ecumenice a Constantinopolului a săvârșit canonizarea Sfântului Nichifor. Fiind el însuși bolnav, din tinerețile lui și până la moarte, Cuviosul s-a dovedit un grabnic ajutor al celor cuprinși de suferințe fizice, mai ales de boli molipsitoare.

Pentru rugăciunile Sfântului Cuvios Nichifor cel Lepros, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne pe noi. Amin.

ACATISTUL SFÂNTULUI CUVIOS NICHIFOR CEL LEPROS

Preotul, după ce își pune epitrahilul și felonul, deschide dvera și dă obișnuita binecuvântare din fața Sfintei Mese, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de față, în locul binecuvântării de mai sus diaconul, monahul sau mireanul vor rosti:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.